

Hanian-lomalla taaperon ja vauvamahan kanssa

13.9.2021 6.00

"Hanian rannikko Kreetan luoteiskulmalla on samalla leveysasteella kuin Pohjois-Afrikka. Näillä seuduilla on hienoja rantoja ja ihana ilmasto. Kohde sopii erityisen hyvin lapsiperheille ja pariskunnille, jotka haluavat viettää lomaansa leppoisasti rannalla, nauttia viihtyisistä illallisista ja kenties hiukan myös käydä Hanian kaupungissa shoppailemassa. Plataniat on Hanian rannikon suurin rantakohde. Kymmenen kilometrin pituinen, erittäin kaunis ranta muuttaa luonnettaan koko ajan - joskus se on valkoinen, joskus punainen, joskus matala, joskus hieman villimpi. " -Tjäreborg

Ennen lasten syntymää teimme vähintään yhden ulkomaanmatkan vuodessa. Reissukohteemme valikoituivat pitkälti sen mukaan, minne satuimme löytämään halvimmat lennot ja suuri osa viehätystä oli antaa kohtalon johdattaa sopiviin majapaikkoihin. Usein vuokrasimme myös auton, jolla kiertelimme kohdemaata laajastikin. Vielä esikoista odottaessani teimme vajaan kuukauden mittaisen reissun Yhdysvaltoihin ja kaksi viikon reissua Budapestiin. Lapsen synnyttyä matkakuumeeni laski kuitenkin saman tien pakkasen puolelle ja aloin päivittäin nähdä matkustamisen vauvan kanssa todellisenä kauhuskenaarina, jossa niin taudit, palovammat, nestehukat, ruokamyrkytykset, tsunamit, auto-onnettomuudet kuin kidnappauksetkin vaanivat juuri meidän pienokaistamme.

Vastaavasti aloin ajatella, ettei alle kouluikäinen hyödy mitään ulkomaanmatkoista, vaan hänelle on yhtä iso elämys telmiä omalla pihalla tai jos seikkailua kaippaa, niin läheisellä uimarannalla.

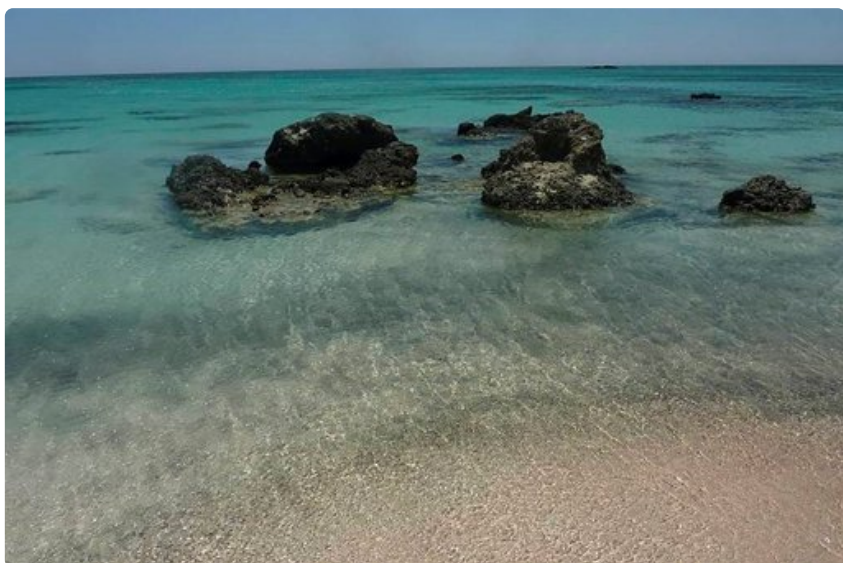
Kun sitten odotin toista lastamme ja esikoinen oli puolitoistavuotias (ja saanut kaikki perusrokotteet!), alkoi reissukuume kummasti nostaa päättään. Hyvin pian tuli kuitenkin selväksi, ettei taaperon kanssa enää lennettäisi halvalla pelkkien käsimatkatavaroiden kera, vaan ruumaan olisi laitettava vähintään matkarattaat. Myöskään auton vuokraaminen kohteessa ei tuntunut kiehtovalta automatkailusta ei-niin-nauttivan lapsen kanssa eikä sopivan hotellin etsiminen mitä ihmeellisimpinä vuorokauden aikoina (joihin halvat lennot ajoittuvat) myöskään houkuttellut. Ajatus matkasta ennen toisen lapsen syntymää oli kuitenkin alkanut elää niin vahvasti, että siirryin kuin varkein tutustumaan eri matkatoimistojen äkkilähtöihin. Mies vieroksui ajatusta ryhmämatkasta vielä enemmän kuin minä, sillä vaikka hän oli kolonnut Euroopan maat interreilillä ja opiskeluaikoina sekä asunut että työskennellyt Italiassa, Englannissa ja Yhdysvalloissa, niin valmismatkalla hän ei ollut koskaan ollut.

Tarjonnasta sopivimmaksi kohteeksi valikoitui helposti Kreikka ja sieltä päädyimme kliseisesti lapsiperheiden suosimaan Plataniakseen. Hotellihaun rajasin huoneistoihin ja kriteereiksi laitoin ilmaston, lasten altaan ja merenrannan läheisyyden. Kun sopiva sitten löytyi, niin mies keksi, että hinnasta piittaamatta maantasossa sijaitsevasta altaalle aukenevasta huoneistosta kannattaisi maksaa lisähintaa. Tämä osoittautui kuningasajatukseksi, kun rattaita ei tarvinnut raahata edestakaisin kapeita portaita ja lapsi saattoi hotellilla ollessamme nukkua päiväunet omassa huoneessamme tai terassilla ja me pystyimme loikoilemaan altaalla tai lounastamaan allasravintolassa kuulo- ja näköyhteyden päässä. Lastenaltaalla sen sijaan ei ollut käyttöä kuin ensimmäisenä iltana ja sen jälkeen vauvaimarimme suunnisti päämäärätietoisesti isoon altaaseen räpylät läpsyen ja kellukkeet pullottaen...

Emme varanneet emmekä odottaneet lennoilta erikoiskohtelua, mutta menomatkalla saimme kahden paikan sijasta kolme istuinta käyttööme ja kotimatalla istumapaikat eturivistä ja lapselle matkasängyn. Matkatoimiston puolesta ei myöskään luvattu, että huoneessa olisi lapselle omaa sänkyä, mutta hotellissa sitä pidettiin itsestään selvyytenä. Vedenkeitinkin kiikutettiin huoneeseen pyytämättä ja sillä oli kätevä kiehautella pussipuurot aamuihin illoin. Lapsemme on kaikkiruokainen eikä kotimaassakaan ole syönyt kaupan soseita, mutta kaupassa käydessäni huomioin, että niitä olisi löytynyt pienimmistäkin minimimarketeista. Pikapuurojen lisäksi olin ottanut mukaan myös välipaloiksi sopivia pieniä rusinarasioita. Lapsemme ei ollut kotimaassa juonut vielä mehuja, mutta Kreikan helteissä oli tästä periaatteesta luovuttava alkuunsa. Maistuvilla hedelmämehuilla lienee osuutensa sitten siihen, ettei ruoka aina maistunut.

Kreikkalainen ruoka on kyllä erinomaista niin aikuisen, raskaana olevan kuin lapsenkin suuhun. Annoksista riitti hyvin jaettavaksi ja yleensä annoimme kumpikin omastamme osan lapselle, joka tosin mieluiten täytti vatsansa leivällä. Jopa siinä määrin, että jouduimme pyytämään, ettei sitä tuotaisi ensimmäisenä pöytään. Joimme niin hanavettä huoneesta kuin kannuvettä ravintoloissa. Käsisidesi oli kovassa käytössä ja lapsen kanssa napostelimme myös maitohappobakteereja reissun ajan. Ja pysyimme koko porukka erinomaisen terveisinä ja elinvoimaisina!

Kotona käytämme kestovaippoja, mutta matkalla turvauduimme kertakäyttöisiin. Tutut vaippamerkit niin uima- kuin housuvaipoistakin löytyivät kaikkien kauppojen hyllyiltä aika lailla Suomen hinnoilla. Isommista marketeista olisi saanut myös edullisempia paikallisia vaippamerkkejä, mutta emme kuitenkaan kokeilleet niitä viikon reissulla. Potta meillä oli mukana tullessamme ja sen jätimme lähtiessämme toiselle lapsiperheelle. Pottia ei missään näkynyt, mutta sen sijaan syöttötuolit löytyivät joka ravintolasta. Plataniasta eivät turhaan kansoita lapsiperheet - lapset on huomioitu kohteessa erinomaisesti. Muutamaa teennäistä kohteliaisuutta lukuun ottamatta tuntui, että paikalliset olivat aidosti kiinnostuneita lapsista ja halusivat tehdä hänen olonsa mukavaksi. Ikään ja sukupuoleen katsomatta tarjoilijat, myyjät ja kadunkulkijat huomioivat lasta pienillä lahjoilla tai ystävällisillä eleillä. Isommat lapset löysivät kaikista ruokapaikoista sekä leikkipaikat, lasten ruokalistat ja ilmaiset jälkiruuat tai juomat.

Linja-autolla kulkeminen on helppoa ja edullista sekä paikallisbussit hyvin ilmastoituja ja matalalattiaisia. Kreetalla tosin kanssamatkustajien käyttäytyminen linja-autossa on suomalaiselle sangen tuttua - kassi vieressä penkillä eikä omasta paikasta luovuta. Kun sitä vastoin paljon pienemmän mahan kanssa Budapestissä reissanneena liikutuin siitä, kuinka etenkin nuoret siellä luovuttivat istumapaikan salamana raskaana olevalle. Teimme bussilla myös yhden pidemmän retken saaren toisella puolella sijaitsevalle Elafoniksen paratiisirannalle vain murto-osalla siitä hinnasta, mitä matkatoimiston järjestämä vastaava bussimatka olisi maksanut. Matkarattailla pääsi mukavasti kulkemaan kävelleenkin joka paikkaan kapeista kaduista ja nousevasta maastosta huolimatta. Monesti lapsi ottikin lounaan jälkeen päiväunet vaunuissa vanhempien lompsiessa rauhassa katselemassa kauppoja ja nähtävyyksiä tai pysähtyessä terassille virvokkeille.

Matkustaminen taaperon kanssa osoittautui lopulta helpoksi ja rentouttavaksi myös äidille. Eikä yksikään kauhukuvitelmani toteutunut. Ainoa vastoinkäyminen koko matkalla oli, kun nokkamuki hävisi viimeisinä päivinä. Olo Kreetalla oli turvallista ja ruokien puolesta sopivan tuttua, eikä sen paremmin lapsen kuin raskaudenkaan suhteen tarvinnut olla huolissaan hygieniasta. Paikalliset olivat ystävällisiä ja kiinnostuneita, mutta eivät päälle käyviä eivätkä tyrkyttäneet liiaksi sen enempää tuotteita kuin palveluitakaan. Platania ja koko Kreetta ovat kohteina sopivat paitsi lapselle, myös aikuisille. Kahden kesken olisi ollut vielä paljon nähtävää, mutta nytkään ei aika käynyt pitkäksi eikä tuntunut, että koko loma olisi menty lapsen ehdoilla. Vaatteita oli matkalaukussa liikaa, ehdottomasti tarpeen olivat ainoastaan liehahatut, aurinkolasit ja lapselle UV-suojatut ranta-asut. Ajankohta alle kaksivuotiaan kanssa osoittautui mielestäni erinomaiseksi avaukseksi perhereissaamiseen, enkä sitä pienemmän kanssa edelleenkaan reissuun lähtisi....katsotaan missä ollaan ensi kesänä.

matleenanmaailma.blogspot.com

HANNA KOMULAINEN

